

πράγμα³⁹⁴, εἰ μὴδὲ ὑπὲρ ἡμῶν, ἄν τι δέη, δυνήσῃ πράττειν, ἀλλ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς τὸ ἐπὶ σοὶ³⁹⁵, ἀνάγκη ἔσται δεῖσθαι.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κύρος ἐδήχθη³⁹⁶, καὶ σιγῇ ἀπελθὼν, διακελευσάμενος ἑαυτῷ τολμᾶν³⁹⁷, εἰσῆλθεν, ἐπιβουλεύσας, ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι πρὸς τὸν πάππον, καὶ διαπράξειεν αὐτῷ τε καὶ τοῖς παισίν, ὧν ἐδέοντο. Ἦρξατο οὖν ὧδε.

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ πάππε, ἦν τις ἀποδράσῃ τῶν οἰκετῶν σε, καὶ λάβῃς αὐτὸν, τί αὐτῷ χρῆ³⁹⁸; Τί δὴ ἄλλο³⁹⁹, ἔφη, ἢ δῆσας αὐτὸν ἐργάζεσθαι ἀναγκάζω; Ἦν δὲ αὐτόματός σοι πάλιν ἐπέλθῃ, πῶς ποιεῖς; Τί δὲ, ἔφη, ἢ μαστιγώσας αὐτόν γε, ἵνα μὴ αὖθις τοῦτο ποιῇ, ἔπειτα ἐξ ἀρχῆς πάλιν αὐτῷ χρώμαι; Ὡρα ἂν, ἔφη ὁ Κύρος, παρασκευάζεσθαι σοι εἴη ὅτῳ⁴⁰⁰ μαστιγώσεις με, ὥς βουλευομαι γε ὅπως σε ἀποδρῶ λαβὼν τοὺς ἐμούς ἡλικιώτας ἐπὶ θήραν. Καὶ ὁ Ἀστυάγης, Καλῶς, ἔφη, ἐποίησας προσιπῶν' ἐνδοθεν γὰρ ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι. Χαρίεν γάρ⁴⁰¹, ἔφη, εἰ ἔνεκα κρεαδίῳ τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδα ἀποβουκολήσαιμι⁴⁰².

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κύρος, ἐπείθετο μὲν καὶ ἔμεινεν' ἀνιάρως δὲ καὶ σκυθρωπὸς ὢν, σιωπῇ διήγεν. Ὁ μέντοι Ἀστυάγης, ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν λυπούμενον ἰσχυρῶς, βουλόμενος αὐτῷ χαρίσασθαι, ἐξάγει ἐπὶ θήραν, καὶ πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἵππεάς συναλίσας, καὶ τοὺς παῖδας⁴⁰³, καὶ συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, ἐποίησε μεγάλην θήραν. Καὶ βασιλικῶς⁴⁰⁴ δὲ αὐτὸς παρών, ἀπηγόρευε μὴδέν⁴⁰⁵ βάλλειν, πρὶν Κύρος ἐμπλησθῇ βάλλων. Ὁ δὲ Κύρος οὐκ εἶα κωλύειν. Ἀλλ', εἰ βούλει, ἔφη, ὦ πάππε, ἡδέως με θηρᾶν, ἄφες πάντας τοὺς κατ' ἐμὲ⁴⁰⁶ διώκειν καὶ διαγωνίζεσθαι, ὅπως ἕκαστος κράτιστα δύναιτο.

Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἀστυάγης ἀφίησι' καὶ στάς ἐθεᾶτο τοὺς ἀμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία, καὶ φιλονεικοῦντας, καὶ διώκοντας, καὶ ἀκοντίζοντας. Καὶ τῷ Κύρῳ ἤδετο, οὐ δυναμένῳ σιγᾶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀλλ' ὥσπερ σκύλακι γενναίῳ ἀνακλάζοντι, ὅποτε πλησιάζει θηρίῳ, καὶ παρακαλοῦντι ὀνομασίᾳ ἕκαστον. Καὶ τοῦ μὲν καταγελῶντα⁴⁰⁷ αὐτὸν ὁρῶν εὐφραίνεται, τὸν δὲ τινα καὶ ἐπαινοῦντα αὐτὸν ἡσθάνετο οὐδ' ὀπωστιοῦν φθονερῶς. Τέλος δ' οὖν πολλὰ θηρία ἔχων ὁ Ἀστυάγης, ἀπῆει. Καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἦσθη τῇ τότε θήρᾳ, ὥστε αἰεὶ, ὅποτε οἶόν τε εἴη, συνεζῆει τῷ Κύρῳ, καὶ ἄλλους τε πολλοὺς παρελάμβανε, καὶ τοὺς παῖδας, Κύρου ἔνεκα. Τὸν μὲν δὴ πλεῖστον χρόνον οὕτω διήγεν ὁ Κύρος, πᾶσιν ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθοῦ τινος συναίτιας ὢν, κακοῦ δὲ οὐδενί.

Ἀμφὶ δὲ τὰ πέντε ἢ ἑκκαίδεκα⁴⁰⁸ ἔτη αὐτοῦ γενομένου, ὁ υἱὸς τοῦ τῶν Ἀσσυρίων⁴⁰⁹ βασιλέως, γαμῖν⁴¹⁰ μέλλων, ἐπεθύμησε καὶ αὐτὸς θηρᾶσαι

394) Πονηρὸν (κακὸν) ἐστὶ τὸ πρ. ὁ λέγει. 395) Τὸ ἐπὶ σοὶ κείμενον, τὸ ἀπὸ σὲ ἐξαρτώμενον. 396) Δάκνω ἐπειράχθην. 397) Παραγγείλας τόλμην εἰς τὸν ἑαυτόν του, δηλ. ἀποφασίσας νὰ τολμήσῃ. 398) Πῶς τὸν μεταχειρίζεσαι; τί τὸν κάμνεις; 399) Ἀναγκάζω ὥπως. 400) Ἵπεν. τρόπῳ. 401) Εἴη ἂν. 402) Ἀφίσσω νὰ χαθῇ. 403) Συναλίσας. 404) Ἐν βασιλικῇ πομπῇ. 405) Τὸ ἀρνητικὸν μὴ δ' ἐνα πλεονάζει μετὰ τὸ ἀπηγόρευε. 406) Τὸς ἡλικιώτας μου. 407) Καταγελῶντα τοῦ μὲν τινὸς μὲν. 408) Δεκαπέντε ἢ δεκαεῖς. 409) Ἡ Ἀσσυρία, ἐπικράτεια τῆς Ἀσίας ὅμορος τῇ Μνηδίᾳ. 410) Νυμφευθῇ.